

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cor Deo Devotum Jesu Pacifici Salomonis Thronus Regius,
Seu Meditatiunculae Exquisitissimæ**

Luzvic, Étienne

Coloniæ, 1729

XX. Jesus in Cordis speculo se sanctissimamque Trinitatem manifestat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60085](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60085)

JESUS in cordis speculo se, Sanctissimamque
Trinitatem manifestat.

Expositio.

1. **C**or perfectè Deum amantis paradisus est cœlestis : ita circumfluit, & inmanitat deliciis : non delicias hujus mundi adumbratis, fugacibus : sed vita alterius, cujusmodi hîc neque oculus vidit, neque auris audivit, nec in cor hominis ascendit. Rom. 8.

2. Non jam hîc JESUS stat post parietem prospiciens sponsam per cancellos Cant. 2. sed quod illa flagitarat, ostendit ei faciem suam, essentiam divinam, tres divinas Personas tam lucidè, ac manifestè : ut in crystallo cordis expressæ imagines ipsa reluceant. O paradisum ! ô delicias ! ô gaudia !

3. Deficit cor præ amoris, & deliciarum copiâ, ac propè rumpitur. Quàm brutus es, mi homo, si voluptates illas audis porcerum siliquas præligis ! quàm lapis, & truncus, si JESUM necdum amas.

Præambulum ad Meditationem.

A Nimæ JESUM unicè amantis tanta futura est beatitas : ut sensibus, & cœno immerfi mortales eam concipere animis, nedum (nisi divinâ luce ac spe injectâ) expectare possint. Nam (quod ex Isaïæ vaticinio (a) sumpsit S. Paulus (b) oculus non vidit, neque auris audivit, neque in cor hominis ascendit, quæ præparavit Deus diligentibus se. Nimirum viri illi duo sapientissimi, ut beatitudinis cœlestis magnitudinem, amplitudinemque explicatè proponerent : mensuræ
præ-

(a) c. 65, (b) ad Rom. 8.

primum genus accepere, quod videri poterat longè
 capacissimum, patentissimos oculorum Orbes: qui
 etsi exiguo loculo concluduntur: inde tamen subin-
 de evagantur, exspatianturque longè, ac latè non mo-
 dò in apertas camporum vastitates, edita montium
 culmina, aquarum aureas, gemmatasque profundita-
 tes: sed mathematicorum præsertim instrumento-
 rum adminiculo infinità propè intercapedine diffitos
 oculos, atque in iis levissimas maculas, errores, deli-
 quia deprehendunt. Repertus est tamen hic modulus
 minor, quam ut sic beatitudo capi Posset. *Oculus non
 vidit.* (a) Igitur, quod præsentia tantum oculis hau-
 riamus, auditione autem percipiamus etiam ea, quæ
 aut gesta olim, aut jam geruntur ubivis gentium, aut
 imposteriorum gerentur; quæ omnia ex historiis nar-
 rari audimus, aures visæ sunt ad propositæ rei dimen-
 sionem aptiores: at ne sic quidem beatitudinis im-
 mensitas contineri potuit, *neque auris audivit*, reliquum
 erat vas mole quidem suâ non usque adeo magnum;
 capacitate profectò amplissimum, *cor hominis*: Nam
 non modò quæ vidimus ipsi, aut ex aliis audiendo ac-
 cepimus, sed alia quàm plurima, quæ ne existere qui-
 dem possint, montes aureos chymeras, hyppocentauro-
 ros in cordis officinâ effingimus, & tanquam partus
 nostros amplectimur, exosculamur, *neque vel sic ta-
 men in cor hominis ascendit, quod preparavit Deus diligen-
 tibus se.* Res ista, quod ab Augustino dictum, *fide
 non capitur, spe non attingitur, charitate non apprehendi-
 tur; desideria & vota transgreditur*: desperandum igi-
 tur? minimè: *astimari non potest, acquiri potest.*

Age tamen utcumque etiam æstimemus, & quasi
 auctonando licitemur. Ego quidem sic statuo; nul-
 lã re capimur, & rapimur magis, quàm voluptate; ne-
 que

que reprehendo, si modò solidæ, sinceræ, honestæ voluptates captentur. Atqui deliciis cordis in JESU amoribus liquescentis, & in quo JESUS ipse deliciatur, mihi crede, nihil uspiam esse potest suavius, nihil jucundius. Quid enim? Paradisus hic est, non ille terrestris (quamquam amœnitate soli, cœlique; florum, arborum, fructuum opimitate gloriabatur, ipsumque nudum paradisi nomen deliciarum est, ac voluptatis) sed cor paradisi est cœlestis, in cujus primas inambulationes vix admissus Paulus ita suavissimè est omnibus lætitiis delibutus: ut sui ipsius, rerumque omnium oblitus, istud tantum postea referre pollet: *scio hominem sive in corpore, nescio, sive extra corpus nescio; Deus scit, raptum hujusmodi hominem usque ad tertium cœlum, & audiuit arcana verba, qua non licet homini loqui.* (a) At quæ tandem illa, unde tantus voluptatis sensus existit? rem ipsam statim acu fidei attingamus. In cœlesti illo paradiso beati cordis, JESUS deposito schemate viatoris; & quo se nunc obteggit, fidei velo; humanitatem tuam facie ad faciem; parum dixi, divinam quoque essentiam videndam, fruendamque exhibebit; poterat fortè istud ad beatitudinem satis esse: tamen tres etiam personas divinas, Patrem, Filium, Spiritum sanctum ita præsentet: ut non videndæ dumtaxat; sed etiam tangendæ quodammodò videantur.

Atque in hoc nativo, lucidissimoque rerum omnium speculo res aliæ propè numero infinitæ, pulchritudine, ac varietate sanè admirabiles elucescent, tam novo semper, ac recenti objectu, ut ne æternitatis quidem duratione spectantibus fastidium allaturæ, aut imminuturæ sint, unquam spectandi, speculandique ardorem, hîc igitur veluti in vivâ tabellâ suis coloribus

(a) 2. Corinth. 12.

bus expressa repræsentabuntur, quæ nunc vix tenuiter adumbrata, tamen contentissimo studio minimè assequimur, mysteria fidei ac religionis; Incarnatio Verbi ex Virgine, Redemptionis humanæ œconomia, providentiæ divinæ in rebus administrandis, bonis interim affligendis, extollendis improbis, miræ, æque nobis occultissimæ rationes, leges denique, ductus & raptus divini amoris, quibus suaviter, & fortiter jam per ridentia, jam per horrida rerum, nunc lætarum, nunc tristium, Cor se amantis tandem in adyta omnium beatitatum perduxit, quarum ex veritatum clarâ cognitione, ac præsertim divinæ naturæ, personarumque obrutu, & conceptis animo tam præstantium, admirabiliumque rerum imaginibus, quis non videat summas, ac propè incredibiles voluptates exorituras?

Regina Saba Salomonis limen vix ingressa ob suppellectilis, regionum Ministrorum ordinem, pompam, luxum, Regisque potissimum præsentiam, ita admiratione simul, & voluptate correpta est, ut recollecto, quem perdidit, spiritu exclamarit. *Beati viri tui, & beati servi tui, qui stant coram te semper, & audiunt sapientiam tuam.* (a) Atqui sordes sunt hæc, quibus tranquillæ, nugæ, si cum Dei præsentia, atque conspectu conferuntur.

S. Franciscum ferunt, (b) cum mæstior esset, Angeli cytharam transcursim, levissimoquo pollice pulsantis brevissimâ modulatione ita captum, raptumque fuisse: ut non jam in terris, sed inter beatas mentes in cælo versari sibi videretur. Deus bone! si istud quod in cælestibus deliciis ferè est minimum, exigui Angelicæ manus moduli tam breves, ut vix audirentur, mentem tamen viro sanctissimo eripere potuerunt:

E

quid

(a) 1. Reg. 10. (b) S. Bon. in vit.

quid tot Angelicarum, humanarumque vocum concentus efficeret, qui tum subsultus, quæ tripudia? deinde si quæ infima sunt in cœlo, cantus & choreæ ita corda mulcent, atque oblectant, quid conferent cætera, & numero longè majora, & dignitate? nudâ, eaque tenui DEI cogitatione quid exilius hâc, ac jejunius? David tamen, cum in gravissimis turbatissimisque rebus ægritudinem sentiret, ad lambebat extremis animæ labris cœleste, ac divinum istud mel, maximumque vel ex eâ re voluptatis sensum hauriebat; *memor, inquit sui Dei & delectatus sum, (a)*

Idem rursus potiundi Dei cogitatione injectâ vix se præ gaudio continet, & subsultans canit: *Latatus sum in his qua dicta sunt mihi: in domum Domini ibimus: (b)* quod Psaltæ regii triumphale carmen Angelicus noster B. Aloysius, cum vicinâ morte deficiens proferre integrum non posset, *Latantes, ajebat, latantes imus, eoque dimidiato licet versu mirificè vel moriens gestiebat.* Aliàs cum non modò iturum se in domum Domini cogitaret Rex Propheta; sed velut animo in Cœli Atria præmissis, aureque furtim ad nuptialis triclinii fores applicata obscure susurrum, nescio quem, ex iis, quæ intus agitabantur, gaudiis pronus excepisset; mœrorem ex probrosa objectione (*ubi est Deus tuus*) (c) contractum non modò omnem detergebat; sed dilatato sinu in suavissimas liquidissimasque voluptates animam ipsam effundebat; quorsum? *Quoniam transibo, inquit, in locum tabernaculi admirabilis usque ad domum Dei, in voce exultationis, & confessionis sensu epulantis.*

Denique cum vice altera mortalis adhuc ad immortalium conclave tacitè subrepens sese insinuasset, & ad sese, resque nostras humanas retulisset, in has lætitiæ, congratulationisque voces erupit. (d)

Quam
[a] Psal. 16. [b] Psal. 121. [c] Psal. 41. [d] Psal. 83.

Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum: concupiscit, & deficit anima mea in atriis Domini. Cor meum, & caro mea exultaverunt in Deum vivum. Beati qui habitant in domo tua Domine, in saecula saeculorum laudabunt te. Quia melior est dies una in atriis tuis super millia. Nimirum tanta est iucunditas lucis aeternae (quod totidem verbis August. dixit:) [a] ut etiamsi non liceret amplius in ea manere, quam unius diei morâ: propter hoc solum innumerabiles anni huius vita pleni deliciis, & circumfluentia temporalium bonorum rectè, meritoque contemnerentur. Non enim falso, aut parvo affectu dictum est: quoniam melior est dies unus in atriis tuis super millia. Ut jam minus mirum sit Davidem mox istud quoque adjecisse. Eligi abiectus esse in domo Dei mei magis, quam habitare in tabernaculis peccatorum. Malim, inquit, in infimo Janitorum ministerio [b] ad templi limen stare, & aditus observare vestibulum ante ipsum abiectus, cum spe caelestis istius beatitudinis potiundæ: quam cum admittendæ periculo in peccatorum amplissimis palatiis, sumptuosissimisque ædibus à Clientum, & Amicorum turbâ observari, atque consalutari. Scilicet hinc ille animi concito cursu in Cœlum aspirantis anhelitus: Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te Deus. (c) Est profectò id genus animal per se velox, ac concitatum: tum verò in fugam ardet maximè, cum vel ex venatorum insectatione, vel serpentium esu gravem sitim sentit: tunc enim, ut ardorem extinguat, ad fontem præceps, & arduus volat. Sitebat nihilo secius David, neque in cœlum minus anhelabat: quando veniam & apparebo ante faciem Dei? atque ex eo, quo flagrabat patriæ desiderio, eaque quam tantisper absens prægustarat, beatorum fœlicitate, tan-

E 2

tus

(a) Lib. 3. de lib. erb. c. ult. (b) I. Paral. 9. (c) Ps. 41.

tus rerum humanarum horror radiumque ac moeror animum incessarat: ut quam assidue panis incibum adhibetur; tam lachrymæ adlubescerent; neque cibo magis, quam lachrymis uteretur, quamquam & lachrymæ ipsæ pro cibo erant; ut vi doloris oppressus, nec cibum capere, neque de cibo capiendo cogitare liberet: dum istud vehementer præsentiam optanti per mordacem sarcasum obtruditur, *Ubi est Deus tuus?*

Ex quibus omnibus istud tandem conficere licet; si in atriis etiam absentes, David alique Viri Sancti tantum haufere voluptatis, quibusnam, putamus, in ipsum Cœli penetrabile, ac Sponsi conclave admissi circumfluunt deliciis? si radius tenuiter projectus beatificæ visionis sic oculos mentis perstringit, si aquæ guttula de paradisi summique boni fonte leviter aspersa; si mica cadens de mensa Domini sic mortales afficit, & recreat: quid Sol ipse totus, quid ipse bonorum omnium Oceanus, quid ipsa Domini mensa immortalibus conferent? an cor non his deliciis innatabit, imò immergetur?

MEDITATIO.

Oratio preparatoria.

Actiones nostras, &c.

PRæludium. *Cum apparuerit, similes ei erimus: quoniam videbimus eum, sicuti est: & omnis qui habet hanc spem in eo, sanctificat se, sicut & ille sanctus est. (a)*

[a] 1. Joan. 3.

1. *Punctum.* Considera quantum sit bonum, quam præstans, quam delectabile DEum unum in essentia, trinum in personis, Patrem, Filium, Spiritum sanctum, clarissimè in cordis speculo æternum contueri. Profectò *Oculus non vidit, neque auris audivit, neque in cor hominis ascendit, qua preparavit Deus diligentibus se.* (a) Prægusta interiori sensu istas paradisi cœlestis delicias, & Ægypti pepones, ac paludes cœnosas, mundi inanes siliquas, ac sordes nauseabundus despue. O si cum sancto Augustino posses beatorum gaudia præsentificare! cum eodem diceres. *Quam suave mihi subito factum est carere suavitatibus nugarum, & quas amittere metus fuerat, jam dimittere gaudium erat: eiciebas eas à me vera tu & summa suavitas; eiciebas & intrabas pro eis omni voluptate dulcior.* [b]

2. *Punctum.* Perpende quantum hæc cogitatio valere possit, & debeat ad quantumcumque res duras, & difficiles Dei, salutisque causa exsorbendas; terræ promissæ fructus in conspectum allati, quas animorum mutationes in nonnullis prius timidis & refugientibus, ad difficultates superandas repente attulerunt? (c) Athletæ propositis coronis, viso brabeo, quid non generosè agunt, ac patiuntur? Profectò *Non sunt condigna passiones huius temporis ad futuram gloriam, qua revelabitur in nobis.* (d) Quo uno linteo, ut S. Gregorius observat, (e) egregius, ac palmaris Christianæ palestræ pugil S. Paulus omnem gravissimorum, plurimorumque laborum sudorem abstergebat; eodemque modo ceteri Martyres; istud verò singulare. Sanctus Adrianus cum in flore ætatis miles miraretur ingentem Christianorum turbam ad tormenta, catastas, laqueos, cruces, ignes, veluti ad nuptias ala-

E 3

eres,

(a) Rom. 8. (b) L. 9. Conf. c. 1. (c) Num. 13. [d] Rom. 8. (e) In Job. c. 7.

eres, lætosque volitare: interrogavit qua spe inducti istud facerent; cumque respondissent sperare se bona illa, *quæ nec oculus vidit, nec auris audivit, neque in cor hominis ascendit.* (a) ita commotus, conversusque est: ut statim suum nomen in albo Martyrum inscribi voluerit, & fortissimè sub Maximiano Martyrium passus sit. (b) Tantum spes beatitudinis valuit.

3. *Punctum.* Vide quàm immensus, & quantarum sit virium Divinus JESU amor, qui hominem per gratiam tandem ad ipsam, qua Deus ipse beatus est, divinæ essentia visionem perducit: Deinde cogita, quid rependere debeas isti amori, dubio procul reciprocum amorem, nam cum amat Deus, nihil aliud vult, quàm amari, quippe non ad aliud amat, nisi ut ametur: sciens ipso amore beatos, qui se amaverint, ita Bern. (c) Atqui ut Deum perfectè ames, cor omnino ab aliarum rerum amore evacuare debes: nam sicut vas, (quæ S. Anselmi ratiocinatio est) (d) *quanto magis habet aquam, aut alium similem liquorem; tanto minus capit oleum: ita Cor in quantum occupatur alio amore, in tantum excludit istum.* Est & aliud: quia sicut factor est contrarius odori, & tenebra luci, sic & omnis alius amor huic amori; sicut igitur contraria nunquam simul integrè conveniunt: sic nec iste amor, cum ullo alio amore in uno Corde.

Colloquium ad JESUM animarum studiosissimum amatorem; à quo enixè efflagitabis, ut divinum tui amorem tibi impertiat, hac aut simili prece formulâ, *Da mihi te Deus meus: en amo, & si parum est, amem validius; non possum metiri, quantum mihi desit amoris, ad id, quod satis est: hoc tantum scio quòd malè mihi est sine te, non tantum intra me, sed etiam extra me, & omnis copia, qua non est Deus meus, egestas est.* Absor-

(a) 1. Corinth. 2. 13. 64. (b) Sur. 1. 5. (c) Serm. 53. in Cant. [d] Epist. 2. ad Hug.

*Absorbeat igitur mentem meam, & cor meum mellita vis
amoris tui : da ut amore amoris tui vivam ac moriar,
cum tu me ita prior amaveris, ut non modò plurima mihi
dederis, & pro me feceris : sed pro me etiam dignatus sis
mori. (a)*

Denique ex intimis præcordiis actum amoris Dei
super omnia elice, & conclude more solito.

Pater.

C. M.

(a) Ex S. August. & S. Francis.

---

*Incentivum Actus Amoris DEI super
omnia.*

PRæcipis bone Deus, ut te amem, & nisi faciam
minaris : an opus est his vinculis, ut ad tuam amo-
rem obstringar : an adeò sum impos mentis, ut tua
beneficia, gratias, perfectiones ignorem : aut po-
tius an corde careo, quo infinitum bonum amem ?
jam si amor amore compensari debet, quis amor amo-
ri divino par esse potest ? ab æterno amasti me cum
necdum essem, aut redamare possem ; Mundum cre-
asti, & conservas etiamnum mei causâ, Angelis man-
dasti, ut me custodiant : mercedem meam esse volui-
sti magnam nimis : peccantem ad pœnitentiam, &
gratiam revocas : sed istud longè amabilius, ô dul-
cissime Salvator, quòd volueris Deus fieri homo, tam
dura, & tam dira pati, ac denique in cruce mori pro
me, qui te morti (ô me crudelem!) addixeram. Hoc
verò omnium est suavissimum, quod morti vicinus
mihi Corpus & Sanguinem tuum in Sacramento reli-
queris pignus admirabile tui in me amoris. O Amo-